

BÀI DỰ THI

**Cuộc thi: “BÁC HỒ TRONG TRÁI TIM TÔI
(LẦN 4) NĂM 2025”**

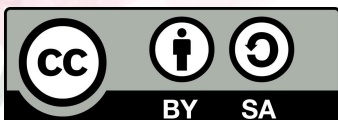
Thông tin

Bài dự thi: Bác Hồ - Vị cha già kính yêu của dân tộc

Họ và tên: Nguyễn Thị Thu Trang

Khoa: Công nghệ thông tin

Email: tn103728@gmail.com

Bác Hồ - Vị cha già kính yêu của dân tộc © 2025 bởi
Nguyễn Thị Thu Trang được cấp phép theo CC BY-SA 4.0.

Cuộc thi “Bác Hồ trong trái tim tôi”

BÁC HỒ

VỊ CHA GIÀ KÍNH YÊU
CỦA DÂN TỘC

BÀI LÀM

***“Bác ơi, tim Bác mệnh mệnh thế
Ôm cả non sông, mọi kiếp người”***

Hình ảnh Bác Hồ, vị cha già kính yêu của dân tộc luôn sống mãi trong lòng mỗi người dân Việt Nam.

Bác là nguồn động lực to lớn để chúng ta học tập, rèn luyện và cống hiến sức mình cho Đất Nước. Bác là tấm gương sáng về đạo đức lối sống cho thế hệ trẻ noi theo. Đã có rất nhiều tác phẩm nói về Bác, về cuộc đời và sự nghiệp của người. Nhưng trong số đó “Bác ở nơi đây”

của nhà văn Sơn Tùng là một tác phẩm đã để lại trong tôi một ấn tượng sâu sắc. Có những con người, dù đã đi xa, nhưng hình bóng vẫn luôn hiện hữu trong từng nhịp sống của dân tộc. Có những ký ức, dù mờ xa theo năm tháng, vẫn luôn ấm nóng trong trái tim những ai từng được chạm đến. Với tôi, hình ảnh Bác Hồ – vị cha già của dân tộc – không chỉ sống trong sử sách, mà còn sống động và gần gũi qua từng dòng chữ thấm đượm tình người trong tác phẩm “Bác ở nơi đây” của nhà văn Sơn Tùng.

Đọc “Bác ở nơi đây”, tôi cảm giác như được lặng lẽ ngồi bên Bác, nghe Bác nói, thấy Bác cười, và cảm nhận tình yêu thương bao la của Người. Không có những điều lớn lao, không có ánh hào quang của quyền lực, Bác hiện lên bình dị như một người ông trong mỗi gia đình Việt: giản dị, chân thành và đầy yêu thương. Qua giọng kể mộc mạc mà xúc động của nhà văn Sơn Tùng – một người từng được gặp Bác, từng mang trên mình vết thương chiến tranh – tôi hiểu rằng tình cảm dành cho Bác không chỉ là sự kính trọng, mà là một mối thương yêu sâu sắc, chân thành và thiêng liêng như tình máu thịt.

Tôi xúc động khi đọc từng chi tiết nhỏ: ánh mắt hiền từ của Bác, cái nắm tay ấm áp, lời hỏi han của Người với những chiến sĩ, những người dân lam lũ. Bác quan tâm đến từng người, từng chuyện tưởng chừng nhỏ bé, bởi với Bác, hạnh phúc lớn nhất là được thấy nhân dân ấm no, yên bình. Trong trái tim Bác, đất nước là một mái nhà lớn, nơi mỗi người dân đều được yêu thương như ruột thịt. Và trong trái tim những người con đất Việt – như nhà văn Sơn Tùng – Bác cũng ở đó, mãi mãi.

Tác phẩm khiến tôi không khỏi nghẹn ngào. Bởi lẽ, khi Sơn Tùng viết “Bác ở nơi đây”, ông không chỉ nói đến một không gian địa lý, mà là nơi thiêng liêng sâu thẳm nhất – trái tim con người. Dù Bác không còn hiện diện bằng hình hài, nhưng Bác vẫn ở “nơi đây” – trong ánh mắt người mẹ nhìn con, trong nụ cười người lính trở về, trong tiếng trống trường khai giảng, trong từng việc tử tế chúng ta làm mỗi ngày. Bác vẫn ở đây, trong tình yêu nước, trong lý tưởng sống đẹp, sống vì người khác.

Với tôi, “Bác ở nơi đây” không chỉ là một tác phẩm văn học, mà là một lời nhắc nhở đầy xúc động: hãy sống sao cho xứng đáng với tình yêu thương bao la mà Bác đã dành cho dân tộc. Hãy giữ Bác trong tim – không phải chỉ để nhớ, mà để tiếp bước, để sống tử tế hơn, chân thành hơn, trách nhiệm hơn với cuộc đời.

Bác Hồ trong tim tôi – là hình ảnh một con người vĩ đại, nhưng lại gần gũi như hơi thở quê hương. Là vầng trăng soi sáng đêm dài dân tộc, là ngọn lửa giữ ấm lòng người con đất Việt. Và nhờ những trang viết chân thành như của Sơn Tùng, tôi lại càng tin rằng: Bác vẫn đang ở đây, trong từng nhịp đập của Tổ quốc.